

Навчіть дітей безпеки

Безпечна поведінка - це в першу чергу, вміння оцінити обстановку. Не забувайте нагадати дітям про елементарні заходи безпеки, щоб уберегтися від злочину і самим не вчинити протиправного. Отож розкажіть їм не тільки про те, як правильно переходити вулицю, а й як поводитися, коли до них чіплятимуться неповнолітні вимагачі, грабіжники чи хулігани.

Дитина повинна знати, що деяких таємниць берегти не треба, і твердо усвідомити: якщо хтось силує її до непристойних дій, залякує чи, навпаки, робить дорогі подарунки-про це слід повідомити батькам або близьким. У кожному разі маленьку людину не звинувачуватимуть і не лятимуть за те, що з нею зробив дорослий. Навпаки, їй завжди довірятимуть і допомагатимуть в усьому.

Навчіть дітей:

- завжди говорити, куди йдуть;
- вчасно приходити додому (у визначений батьками час) і ніколи не затримуватися на вулиці самим;
- уміти за зовнішністю відрізнити тих людей, у яких можуть бути погані наміри;
- нікуди не йти з незнайомцями без дозволу батьків;
- не сідати в чужу машину, навіть для того, щоб показати дорогу;
- не приймати дарунків без дозволу батьків;
- голосно кричати і, якщо є можливість, утікати, коли хтось має намір взяти силою;
- розповідати батькам навіть про те, у чому соромно зізнатися;
- перед тим, як відчинити двері, подивися у вічко, чи нема за дверима сторонніх; якщо тобі не видно, але ти чуєш голос людей, почекай, поки люди не підуть з площадки;
- ваша дитина не повинна приводити до себе в гості незнайомих людей;
- ваша дитина ніколи не повинна йти з навчального закладу з людьми, яких вона не знає, навіть, якщо вони посилаються на вас;
- відпускаючи дитину на прогулянку, розкажіть їй про найбільш небезпечні місця в дворі (підвали, горища, машини, що стоять). Назвіть їй, де гратися найбезпечніше.

Коли ваша дитина стала жертвою злочину, обов'язково викликайте міліцію, не роблячи сенсації з того, що сталося, і обов'язково заспокойте дитину.

Щоб допомогти дитині відчувати вашу підтримку і знайти душевну рівновагу, важливо:

- допомогти їй упоратися з негативними почуттями й виговоритися;
- допомогти їй знайти їй душевну рівновагу, спокій у родині.

Важливо, щоб дитина не «закривала» своїх почуттів у собі, а могла «вилити» їх, поділитися.